

NIEZRĘCZNY (2) *ai*

e jasne.

sg m N niezręczny (1). ◇ f N niezręczną (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

*Niedogodny, nie po myśli (2) : Nie zręczna to fortuna gdy ieden nárzeka Z tárgu idąc; á drugi Wygrałem, wykrzyka. Ták właśnie wilczą łtypą bywa śmierć báránia. KlonWor **2v.*

niezręczny do czego (1): że rok przestępny bywa ná świecie do wżyłtkich práwie rzeczy niezręczny: iż pod tym rokiem Biaległowy nieplodnieyfsz/ ludzie mdléyfszy Oczko 29v.

AK